

Arrest

nr. 321 987 van 19 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. BERKMOES
Amerstraat 121
3200 AARSCHOT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. BERKMOES verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 12 maart 2024.

Op 23 september 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is.

Op 18 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent geboren op [...] 1976 in de stad Gori gelegen in de regio Sjida Kartli.

Op 7 november 1999 trouwde u religieus met A.S.. Ongeveer in maart/april 2021 scheidde u van haar. U heeft met haar een dochter, A.L. (° [...] 2000). Sinds 2000 had u een relatie met R.T. Samen met haar kreeg u twee kinderen, M.M. (° [...] 2001) en M.A. (° [...] 2002).

U was lid van de UNM tot ongeveer 2005 of 2006. In november 2003 nam u deel aan de Rozenrevolutie. U deelde flyers uit en ging bij gezinnen langs om te vertellen over het partijprogramma. Dit deed u voornamelijk in verkiezingsperiodes.

In 2008 vocht u in Tskhinvali als etnisch Osetiër tegen de Georgiërs. Hiervan zijn foto's waarop te zien is hoe u in legeruniform zit op Russische tanks met een wapen in Tskhinali. Sinds 2008 zijn de foto's in het bezit van R.T.

In 2012 hielp u eenmalig op verkiezingsdag met het uitdelen van flyers, het vervoeren van mensen naar het stembureau en het toezichthouden in het stembureau.

Eind 2015 beëindigde u uw relatie met R.T. nadat u ontdekte dat R.T. een minnaar had. U werd hierna, eind 2015 of in 2016, aangevallen in het dorp door de neef van R.T., T.B.. Uw moeder diende klacht in na deze aanval. In diezelfde periode had u een ruzie met R.T. toen u de foto's ging halen bij u thuis. Tijdens die ruzie viel uw dochter M. U werd veroordeeld voor een jaar gevangenisstraf.

Ongeveer in 2017 begon u terug een relatie met A.S. In 2020 of 2021 reisde u naar Oekraïne om daar een nieuw leven te kunnen beginnen. Na een jaar ging u terug naar Georgië omdat uw moeder ziek was geworden. Uw moeder overleed in augustus 2021 en in september 2021 eindigde uw relatie met A.S. In 2022 begon u een relatie met B.E. Hier was R.T. niet mee gediend. Ze wou niet dat u met iemand anders een relatie had.

Op 27 januari 2023 verliet u samen met B.E. Georgië om elders te werken. Jullie reisden eerst naar Duitsland waar jullie een maand verbleven. Hierna reisden jullie naar Griekenland. In maart 2023 overleed uw vader. Na het overlijden van vader uw erfde u het huis van vader. R.T. had haar zinnen gezet op uw huis in Georgië om haar schulden te kunnen afbetalen. In Griekenland werd u aangesproken door M.P., een kennis van R.T. Die kennissen zeiden dat u het huis moest geven aan R.T., anders zou ze u doden. R.T. chanteerde u met de foto's die bestaan van u in Tskhinvali. U zou gearresteerd worden wegens landverraad indien de autoriteiten de foto's te zien krijgen.

In februari 2024 reisde u alleen naar Parijs, waarna u de bus nam tot België. Op 25 februari 2024 kwam u aan in België maar u reisde de volgende dag terug naar Frankrijk. Na een verblijf van ongeveer 10 dagen in Frankrijk gaat u terug naar België. Op 5 maart 2024 arriveerde u terug in België en op 12 maart 2024 registreerde de DVZ uw verzoek om internationale bescherming.

U legde geen enkel document neer om uw vluchtrelaas te staven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde bij de DVZ dat het mentaal niet zo goed gaat en u zich depressief voelde (Verklaring DVZ, punt 29). Op het persoonlijk onderhoud verklaarde u zich beter te voelen omdat u werd behandeld voor TBC (CGVS, p. 2). Gevraagd hoe u zich mentaal voelde zei u dat u zich niet op uw gemak voelde doordat u in een gevangenis zit (CGVS, p. 3). Gevraagd naar concrete mentale problemen zei u dat u het heel moeilijk had ten tijde van uw interview bij de DVZ omdat uw vader was overleden en u niet op zijn begrafenis aanwezig kon zijn (CGVS, p. 3). U legde geen medische attesten neer waaruit zou kunnen blijken dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Bovendien gaf u bij aanvang aan dat u zich fysiek en mentaal klaar voelde om het interview af te leggen (CGVS, p. 3). Verder kende het persoonlijk onderhoud een normaal verloop waarbij u in staat was om uw asielmotieven naar voor te brengen en om de vragen te beantwoorden. Er drongen zich bijgevolg geen bijkomende bijzondere steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië verlaten hebt op 27 januari 2023 om elders te werken. U had toen al problemen met R.T. omdat zij niet wou dat u een relatie had met iemand anders waardoor u elders trachtte een nieuw leven te beginnen. Nadat uw vader overleed in maart 2023 en u het huis erfde van uw vader vreest u bij terugkeer gedood te worden door uw ex-partner R.T. Zij wil het huis dat u erfde na het overlijden van uw ouders. Daarnaast chanteert ze u met foto's die ze heeft van tijdens uw legeractiviteiten in Tshkinvali in 2008. U vreest dat indien zij de foto's aan de autoriteiten toont, u veroordeeld zou worden voor landverraad en vervolgens in de gevangenis gedood zou worden op opdracht van R.T.

Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Er werd vastgesteld dat er in uw hoofd geen sprake is van een actuele gegronde vrees om volgende redenen:

Zo dient er vooreerst op te worden gewezen dat u uw verzoek om internationale bescherming in Europa laattijdig indiende, wat indruist tegen de door u aangehaalde vrees voor uw leven en nood aan internationale bescherming. U verliet Georgië op 27 januari 2023. U reisde eerst naar Duitsland en vervolgens naar Griekenland (CGVS, p. 12). In beide voor u veilige landen diende u geen verzoek om internationale bescherming in omdat u toen geen internationale bescherming nodig achtte (CGVS, p. 12). Over uw verblijf in Duitsland van een maand, verklaarde u dat u er niet van plan was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 12). Hieruit blijkt manifest dat u uw land van herkomst niet bent ontvlucht omwille van een dringende nood aan internationale bescherming. U ging vervolgens samen met B.E. naar Griekenland om er te werken (CGVS, p. 9). Het was pas eens u in Griekenland werd aangesproken door gezamenlijke kennissen die zeiden dat R.T. uw huis in Georgië wou, dat u zou hebben besloten internationale bescherming te zoeken (CGVS, p. 12). In Griekenland diende u echter nog steeds geen verzoek om internationale bescherming in, omdat u daar niet meer kon blijven, wat uiteraard geen plausibele reden vormt (CGVS, p. 13). Om ervoor te zorgen dat u wel in Griekenland zou mogen blijven, zou immers net wel verwacht worden dat u dan een verzoek zou indienen. Hierna nam u het vliegtuig naar Frankrijk en verbleef u ongeveer 10 dagen in Parijs (CGVS, p. 13). Ook daar diende u geen verzoek om internationale bescherming in omdat u door andere Georgiërs werd aangeraden om naar België te gaan, ook verkoos u België omdat de Europese Unie van hieruit wordt geleid waardoor volgens u de mensenrechten veel aandacht krijgen hier (CGVS, p. 13). Vervolgens ging u naar België, maar vertrok u de volgende dag terug naar Frankrijk (CGVS, p. 13). U diende geen verzoek om internationale bescherming in in België omdat u niet vond hoe dit moest en de taal niet sprak (CGVS, p. 13). U verbleef nog eens 10 dagen in Frankrijk en keerde op 5 maart 2024 terug naar België waar u uiteindelijk op 12 maart 2024 uw verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 13). Hierbij moet worden opgemerkt dat u op 9 maart 2024 in aanraking kwam met de Belgische politie omdat u op heterdaad werd betrapt op winkeldiefstal (zie: bevel om het grondgebied te verlaten van 9 maart 2024). Dit doet ten zeerste vermoeden dat u met andere intenties naar België bent gekomen dan het verkrijgen van internationale bescherming. Het is immers pas nadat u met dergelijk bevel werd geconfronteerd dat u uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming indiende. U bevond zich meermaals in voor u veilige landen zonder dat u een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw handelswijzen zijn uiteraard onverenigbaar met uw bewering nood te hebben aan internationale bescherming. Integendeel, uit uw handelswijze blijkt dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet en dat u afwachtte tot u met een bevel om het grondgebied te verlaten werd geconfronteerd, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat uw tegenstrijdige verklaringen op ernstige wijze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u bedreigd werd voor uw vertrek (DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 3.5). U verklaarde toen dat de familie van R.T. u lastig vielen omdat ze niet wilden dat u gelukkig was met andere partners (DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 3.5). U repte met geen woord over het huis dat u erfde van uw vader noch over de foto's waarmee R.T. u chanteerde, nochtans voerde u net deze twee elementen aan als voornaamste redenen waarom u een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 18 en 19). U verklaarde niet over deze elementen te hebben gesproken omdat ze het u heel oppervlakkig vroegen (CGVS, p. 4). Later gaf u aan niet over de foto's te hebben

gesproken omdat er een Georgische tolk was en u Georgische tolken niet vertrouwde (CGVS, p. 14). Het is vooreerst al opmerkelijk dat u geen eenduidige verklaringen kan afleggen voor het niet vertellen van uw asielmotieven. Daarenboven gaf u aan geen opmerkingen te hebben bij uw interview van bij de DVZ, wat nochtans wel kan verwacht worden indien er een vertrouwensprobleem was met de tolk (CGVS, p. 3). Uw uitleg doet dus geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheid. Het feit dat u bij de DVZ deze asielmotieven niet vermeldde en hiervoor geen plausibele uitleg verschaft, doet vraagtekens rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft uw vrees voor R.T. omdat ze ontevreden was met de relaties die u aanging na uw relatie met haar dient te worden opgemerkt dat deze vrees al bestond ten tijde van uw vertrek uit Georgië, maar u zelf verklaarde niet te zijn vertrokken om internationale bescherming aan te vragen wat uw vrees voor R.T. vanwege uw relaties met andere vrouwen op ernstige wijze ondermijnt (CGVS, p. 12, 13 en 19). Te meer aangezien u de start van deze problemen situeert toen uw relatie met R.T. eindigde eind 2015 en u nadien Georgië verliet voor een jaar maar terugkeerde zonder internationale bescherming aan te vragen omdat u verklaarde dat dat niet uw plan was (CGVS, p. 12). U keerde terug naar hetzelfde dorp als waar u opgroeide (CGVS, p. 12). De vaststelling dat u nadien nog schijnbaar probleemloos daar kon verblijven doet afbreuk aan uw beweerde vrees voor R.T.

Bij uw problemen met R.T. voor uw vertrek in 2015 à 2016 kunnen bovendien enkele vraagtekens worden geplaatst. Zo haalde u aan fysiek te zijn aangevallen door de neef van R.T., B.T. (CGVS, p. 15). U slaagt er echter niet in uit te leggen om welke reden de neef van R.T. u aanviel, zodat u geen zicht biedt op de context en omstandigheden van dit incident (CGVS, p. 15).

Verder haalt u aan onterecht veroordeeld te zijn doordat de minnaar van R.T. bij de politie werkt (CGVS, p. 15). Hierbij dient opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over het onterechte karakter van uw gerechtelijke veroordeling om volgende redenen:

Uw verhaal over het incident dat aanleiding heeft gegeven tot de zogenaamde onterechte veroordeling mist vooreerst immers coherentie. Bij de DVZ verklaarde u hierover dat u ruzie had met uw vrouw en dat uw kind, M., tussenkwam en viel waardoor u veroordeeld bent geweest (DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u daarentegen dat er een verbale ruzie was en uw dochter tussenkwam (CGVS, p. 16). Toen u werd gevraagd of er iets gebeurde met M. tijdens die ruzie zei u dat ze een mentaal trauma opliep (CGVS, p. 16). Toen u werd geconfronteerd met uw verklaring die u gaf bij de DVZ, met name dat M. viel, zei u dat dat is wat er staat (CGVS, p. 16). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u pas dat M. viel tijdens die ruzie (CGVS, p. 16). Er kan echter niet ingezien worden waarom u dit niet eerder verklaarde toen u dit werd gevraagd.

Daarenboven heeft u geen idee wat er in uw vonnis staat, u kon enkel vermoeden dat er een familiaal conflict staat (CGVS, p. 16). Letterlijk gevraagd waarvoor u werd veroordeeld, moet u het CGVS een antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 16). Ook over welke bewijzen werden aangevoerd in de rechtszaak heeft u geen idee (CGVS, p. 16). U verklaarde in beroep te zijn gegaan tegen uw veroordeling maar u heeft geen idee op welke gronden uw hoger beroep niet werd geaccepteerd (CGVS, p. 17). Al deze vaststellingen doen uw bewering onterecht veroordeeld te zijn geweest ernstig teniet.

Verder zei u bij de DVZ een hogere straf te hebben gekregen door uw etniciteit en uw politieke activiteiten die u had bij de UNM. Aangezien u geen idee had wat er in uw vonnis stond, noch voor welk misdrijf u werd veroordeeld, is het opmerkelijk dat u wel zou weten wat de strafmaat is voor het misdrijf waarvoor u werd veroordeeld (CGVS, p. 17). Opmerkelijk genoeg, gaf u aan dat dit 0 tot 3 jaar gevangenisstraf was (CGVS, p. 17). De 1 jaar gevangenisstraf die u kreeg is hierdoor aan de lage kant, wat dus niet te rijmen valt met uw bewering een hogere straf te hebben gekregen. Gevraagd welke factoren de opgelegde straf van een jaar hadden bepaald, zei u dat het komt door de minnaar van R.T. dat u deze straf kreeg (CGVS, p. 17). De vaststelling dat u op het persoonlijk onderhoud niet spontaan aanhaalde dat u een hoge straf kreeg door uw etniciteit en politieke activiteiten doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bewering. Toen u hiermee geconfronteerd werd gaf u aan dat uw lidmaatschap bij de UNM een grote rol speelde bij uw veroordeling, maar over uw etniciteit zei u niets (CGVS, p. 17). U gaf aan dit niet eerder te hebben vermeld omdat u niet graag alles in detail herinnert (CGVS, p. 17). Uw uitleg biedt echter geen verschuiving voor deze opmerkelijke omissies.

Om al het bovenstaande dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw beweerde problemen met R.T. voor uw vertrek allerminst overtuigen. Wat betreft uw problemen met R.T. die ontstonden tijdens uw verblijf in Griekenland dient het volgende te worden vastgesteld. U haalde aan te vrezen dat R.T. zou vertellen aan de Georgische autoriteiten dat u Georgiërs ombracht in Tskhinvali in 2008 (CGVS, p. 14). U vreest hierdoor in de gevangenis te belanden wegens landverraad en u vreest in de gevangenis gedood te

worden door de neef van R.T. (CGVS, p. 14). Het gaat hierbij om loutere veronderstellingen die niet op concrete elementen zijn gebaseerd (CGVS, p. 19). Vooreerst dient hierbij te worden opgemerkt dat u geen enkel bewijs neerlegt van uw deelname aan de strijd in Tskhinvali waardoor het überhaupt bestaan van dergelijke foto's al in vraag kan worden gesteld. Verder zijn de foto's niet aan de autoriteiten getoond. Daarnaast zijn er geen concrete indicaties dat de autoriteiten u zouden veroordelen voor landverraad omwille van die foto's. Het louter uiten van een dergelijke hypothetische vrees is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat, voor zover dergelijke foto's al zouden bestaan, R.T. al sinds 2008 toegang tot de foto's heeft maar kennelijk nog niets hiermee heeft gedaan (CGVS, p. 19). Aangezien u al vele jaren een conflict heeft met haar zou hebben, ondergraaft deze vaststelling de geloofwaardigheid uw bewering dat R.T. dergelijke foto's aan de autoriteiten zou willen bezorgen.

Verder vreest u gedood te worden door R.T. omdat u haar het huis dat u erfde na het overlijden van uw ouders niet wil geven (CGVS, p. 18). R.T. wil uw huis verkopen om zo haar schulden af te betalen (CGVS, p. 18). Aan deze bewering kan geen geloof worden gehecht aangezien u hierover niets vermeldde bij de DVZ en om de hierboven vermelde redenen de rest van de beweringen omtrent de problemen met R.T. al helemaal niet konden overtuigen (DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 3.5).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen met uw ex-partner.

Zelfs indien er toch nog geloof zou worden gehecht aan uw vrees voor R.T., quod non, dient opgemerkt te worden dat u voor dergelijke problemen beroep kunt doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Zo verklaarde u nooit stappen te hebben ondernomen om uw situatie aan te klagen (CGVS, p. 20 en 22). Na de aanval door de neef van R.T. diende u geen klacht in bij de politie omdat het moeilijk is om gerechtigheid te vinden in Georgië en omdat mannen geen klacht indienen in Georgië (CGVS, p. 17). Volgens u laat de Georgische mentaliteit niet toe dat mannen klacht indienen (CGVS, p. 17). Later verklaarde u dat uw moeder klacht indiende na de aanval van T.B. (CGVS, p. 20). Zelf diende u echter geen klacht in omdat ze (lees: de Georgische autoriteiten) u nooit hielpen (CGVS, p. 20). Dit is een blote bewering. Na de klacht die uw moeder indiende werd u gehoord, maar of er een proces-verbaal werd opgesteld weet u niet (CGVS, p. 21). Zelf nam u na de klacht nooit contact op met de politie omdat het volgens u geen zin had aangezien de minnaar van R.T., N.S., zelf bij de politie is (CGVS, p. 21). Er dient op te worden gewezen dat er vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaring dat de minnaar van R.T. bij de politie is gezien u noch de functie, noch de rang kan opgeven van hem, wat toch opmerkelijk is. Hoe dan ook, zelfs indien we al te maken zouden hebben met een corrupte persoon bij de politie, volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. U weet niet welke functie die persoon bij de politie had en in welke mate hij dus het onderzoek zou kunnen bemoeilijken. Daarnaast weet u niet of N.S. überhaupt nog samen is met R.T. en of er dus nog een motief is voor N.S. om

uw onderzoek te bemoeilijken (CGVS, p. 22). U zou ook elders dan in Gori een klacht kunnen indienen. Zelf zei u dat dit geen zin had omdat ze elkaar kennen en beschermen (CGVS, p. 21). Dit is echter een blote bewering. U heeft overigens geen andere stappen gezet om u te beschermen. Meer nog, u heeft zichzelf niet eens geïnformeerd over de mogelijkheden (CGVS, p. 22). Het heeft volgens u allemaal geen zin (CGVS, p. 22). U had een advocaat na uw arrestatie, maar nadien had u geen contact meer met hem (CGVS, p. 23). Van de Public Defender hoorde u al, maar volgens u scheldt iedereen dit instituut uit (CGVS, p. 22). Uit het bovenstaande kan dan ook geconcludeerd worden dat u op geen enkele manier aantoonbaar dat u tegen R.T. en haar neef geen bescherming zou kunnen krijgen in Georgië moest dit alsnog nodig zijn.

Wat betreft uw voormalige politieke activiteiten, dient volledigheidshalve nog het volgende te worden vermeld:

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime was. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u lid was van de partij UNM vanaf 2003 tot 2005 à 2006 (CGVS, p. 9). U nam deel aan de rozenrevolutie in november 2003 (CGVS, p. 11). Daarnaast deelde u flyers uit, ging u langs bij gezinnen om te vertellen over het partijprogramma van de UNM, verzamelde u mensen om naar

verschillende evenementen te gaan en bracht u zelf mensen naar het stembureau (CGVS, p. 10). Deze activiteiten deed u voornamelijk in verkiezingsperiodes (CGVS, p. 10). In 2012, toen u geen lid meer was van de UNM, hielp u eenmalig de partij bij de parlementsverkiezingen (CGVS, p. 10). U deelde toen ook flyers uit en bracht mensen naar het stembureau (CGVS, p. 10).

U weet niet te overtuigen van uw beweerde politieke profiel. Vooreerst legt u geen enkel bewijsstuk neer ter staving van uw tijdelijk lidmaatschap en politieke activiteiten (CGVS, p. 11). Daarnaast legde u inconsistente verklaringen af. Zo verklaarde u bij de DVZ actief te zijn tot 2008 (DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Op het persoonlijk onderhoud daarentegen legde u andere verklaringen af. U verklaarde actief te zijn vanaf 2003 en tot 2005 à 2006 waarna u nog eens eenmalig actief was rond de verkiezingen in 2012 (CGVS, p. 10-11). Zelfs indien u ooit politiek actief zou zijn geweest moet worden vastgesteld dat u geen actuele vrees aanhaalde op deze basis.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsverplichting en het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt volgend stavingstuk toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift: Ministerie van Buitenlandse Zaken, Algemeen Ambtsbericht Afghanistan, juni 2023.

3. Aanvullende nota

Op 17 januari 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij meedeelt dat verzoeker op 30 oktober 2024 door de correctionele rechtbank te Leuven werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om ‘een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie’ te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kan worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt vastgesteld dat in zijn hoofde onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.3. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker in Georgië problemen kent met zijn ex-partner R.T. omdat zij niet wil dat verzoeker een relatie had met iemand anders, omdat zij zijn ouderlijk huis wil verwerven en omdat zij hem chanteert met foto's van verzoeker tijdens zijn legeractiviteiten in Tshkinvali in 2008. Daarnaast vreest verzoeker vervolging wegens zijn voormalige politieke activiteiten. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.4. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende gronden:

- (A) Er is geen actuele gegronde vrees vermits verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig indiende in Europa;
 - (i) Alvorens hij naar België kwam, verbleef hij in verscheidene veilige landen (Duitsland, Griekenland, Frankrijk) zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen;
 - (ii) In België verzocht hij pas om internationale bescherming nadat hij in aanraking was gekomen met de Belgische politie en een bevel om het grondgebied te verlaten had ontvangen; Dergelijke handelwijze is onverenigbaar met een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming;
- (B) Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers problemen met zijn ex-partner R.T. op basis van volgende gronden:
 - (i) verzoeker vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) niets over het huis dat hij erfde en over de foto's waarmee R.T. hem chanteerde terwijl hij bij het CGVS net deze twee elementen aanvoerde als voornaamste redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indiende; verzoeker kan geen plausibele uitleg geven voor deze lacunes;
 - (ii) verzoeker kon na zijn relatiebreuk met R.T. eind 2015 nog schijnbaar probleemloos in hetzelfde dorp verder blijven wonen;
 - (iii) verzoeker biedt geen zicht op de context en de omstandigheden van de fysieke aanval door de neef van R.T. op hem;
 - (iv) er bestaan ernstige twijfels over het onterechte karakter van zijn gerechtelijke veroordeling (a) omdat het verhaal over het incident dat aanleiding heeft gegeven tot de zogenaamde onterechte veroordeling coherentie mist, (b) omdat verzoeker geen idee heeft wat er in zijn vonnis staat, welke bewijzen werden aangevoerd in de rechtszaak en op welke gronden zijn hoger beroep niet werd geaccepteerd; (c) omdat verzoeker zijn bewering een hogere straf te hebben gekregen door zijn etnie en zijn politieke activiteiten niet aannemelijk maakt en niet spontaan vermeldt bij het CGVS;
 - (v) verzoekers vrees dat R.T. aan de Georgische autoriteiten zal vertellen over zijn legeractiviteiten in Tshkinvali in 2008, dat hij hierdoor in de gevangenis zal belanden wegens landverraad en dat hij daar zal gedood worden door de neef van R.T., zijn loutere veronderstellingen die niet op concrete elementen zijn gebaseerd;
 - (vi) aan verzoekers vrees om gedood te worden door R.T. omdat hij het huis dat hij erfde niet aan haar wil geven, wordt geen geloof gehecht aangezien verzoeker hierover niets vermeldde bij

DVZ en omdat, gelet op het bovenstaande, de rest van de problemen met R.T. al helemaal niet konden overtuigen;

- (C) Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan verzoekers vrees voor R.T., quod non, blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; verzoeker haalt geen enkel concreet element aan om te staven dat hij daadwerkelijk geen beroep zou kunnen doen op enige overheidsbescherming of bescherming vanwege instanties los van de overheid;
- (D) Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging wegens zijn voormalige politieke activiteiten bij UNM:
- (i) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime; de vrees voor vervolging dient individueel beoordeeld te worden;
 - (ii) verzoeker slaagt er niet in om aan te tonen dat er in zijn concreet geval sprake is van vervolging, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken;
 - (iii) wat betreft zijn profiel wordt op basis van het geheel van elementen van het administratief dossier geconcludeerd dat verzoeker een laaggeplaatst opposant/criticus van het Georgische regime was; zijn beweerde politieke profiel overtuigt niet omdat hij geen enkel bewijsstuk neerlegt ter staving van zijn tijdelijk lidmaatschap en politieke activiteiten en omdat hij inconsistente verklaringen aflegt bij DVZ en het CGVS over zijn politieke activiteiten; zelfs indien verzoeker ooit politiek actief zou zijn geweest, moet worden vastgesteld dat hij geen actuele vrees aanhaalt op deze basis.

5.5. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen enkele concrete poging om de supra geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt nochtans aan hem toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, wat hij echter in het geheel niet doet. De vaststellingen in de bestreden beslissing, die in hun geheel onbesproken worden gelaten door verzoeker, volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

5.6. Verzoeker toont in zijn verzoekschrift met verwijzing naar dezelfde landeninformatie (COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023) en zijn algemeen betoog niet aan dat de in de bestreden beslissing gehanteerde informatie niet (langer) correct is, noch dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. Uit de persartikels waaruit verzoeker citeert omtrent de recente ontwikkelingen in Georgië naar aanleiding van de verkiezingen van 26 oktober 2024 maakt verzoeker evenmin zijn beweerde vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade aannemelijk, noch dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden.

5.7. Waar verzoeker nog stelt dat Georgië op heden niet meer beschouwd wordt als een veilig land van herkomst in toepassing van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, en dat hieruit volgt dat er geen vermoeden meer geldt in zijn hoofde dat hij geen vrees voor vervolging heeft of dat er geen reëel risico op het lijden van ernstige schade aanwezig is, benadrukt de Raad dat verzoeker zijn relaas en zijn nood aan internationale bescherming nog steeds in concreto aannemelijk moet maken. Gelet op wat voorafgaat, blijft hij hier in gebreke.

5.8. Tenslotte wat betreft het bij verzoekschrift neergelegde “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” merkt de Raad op dat dit stavingstuk betrekking heeft op de situatie in Afghanistan en bijgevolg niet relevant wordt geacht voor het verweer van verzoeker die van Georgische nationaliteit is en een vrees ten aanzien van Georgië inroept.

5.9. Het verweer van verzoeker is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van de motieven blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

5.10. Er kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het

rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.12. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.14. Een schending van het proportionaliteitsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.15. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenfinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.16. Waar verzoeker ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

